

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 11 maja 2012 r.

Poz. 1966

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.29.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 maja 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

w całości uchwały Nr XVI/238/12 Rady Miasta Piekary Śląskie z dnia 29 marca 2012r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w rejonie ulic: Bednorza i Frenzla w Piekarach Śląskich.

Uzasadnienie

Rada Miasta Piekary Śląskie w dniu 29 marca 2012r. podjęła uchwałę Nr XVI/238/12 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w rejonie ulic: Bednorza i Frenzla w Piekarach Śląskich, zwaną dalej uchwałą.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r., Nr 80, poz. 717 ze zm.), zwanej dalej ustawą, Prezydent Miasta Piekary Śląskie przekazał w dniu 5 kwietnia 2012r. organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania zgodności powyższej uchwały z przepisami prawa.

W dniu 17 kwietnia 2012r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy, w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, rada gminy przystępuje do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy określono zakres delegacji ustawowej, który ustawodawca przekazał radzie do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy.

W myśl natomiast art. 28 ust. 1 ustawy naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Z brzmienia powyższego przepisu wynika, iż każde naruszenie zasad sporządzenia planu miejscowego, a nie jedynie istotne, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotowa uchwała narusza: art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy, § 4 pkt 6 i 7, § 7 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003r. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem Ministra Infrastruktury, § 137 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908), w następującym zakresie:

1. W ustaleniach uchwały:

- 1) § 6 ust. 2 pkt 2 lit. b) dotyczących dopuszczenia: „sytuowania urządzeń reklamowych w pasach drogowych po uzgodnieniu z zarządcą drogi ...”,
- 2) § 14 ust. 9 pkt 1 i § 17 ust. 10 pkt 1 dotyczących zakazu realizacji zjazdów (dojazdów) z działek bezpośrednio na ulicę Frenzla,
- 3) § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) dotyczących nakazu inwentaryzacji zieleni,
- 4) § 7 ust. 1 pkt 2 lit. c) dotyczących dopuszczenia: „usunięcia istniejących na działce drzew pod warunkiem ich ekwiwalentnego odtworzenia w obrębie działki lub na innym terenie w obrębie miasta”,
- 5) § 16 ust. 8 pkt 1 dotyczących dopuszczenia: „usunięcia istniejącego drzewostanu pod warunkiem jego ekwiwalentnego odtworzenia na działce w ramach ustalonej powierzchni biologicznie czynnej lub nasadzeń zastępczych na terenie miasta”,
- 6) § 17 ust. 9 pkt 1 lit. a) dotyczących dopuszczenia: „usunięcia istniejącego drzewostanu pod warunkiem jego ekwiwalentnego odtworzenia na działce w ramach powierzchni biologicznie czynnej”,
- 7) § 9 ust. 2: „Dla terenów objętych planem ustala się obowiązek uwzględnienia w projektach budowlanych informacji uzyskanych z Archiwum Dokumentacji Mierniczo-Geologicznej Wyższego Urzędu Górniczego, na temat szczegółowych warunków zabudowy w zakresie ochrony obiektów budowlanych i urządzeń przed ewentualnymi wpływami zakończonej w 1992r. eksploatacji górniczej węgla kamiennego prowadzonej przez KWK Barbara- Chorzów oraz ZGH „Orzeł Biały” oraz sporządzenia dokumentacji geologiczno-inżynierskiej”,
- 8) § 16 ust. 7 pkt 1 dotyczących obowiązku uzyskania bezpośrednio od przedsiębiorcy górniczego informacji odnośnie aktualnych warunków wynikających z położenia w terenie górniczym w szczególności określenia potrzeby wykonania ekspertyz i dokumentacji geologiczno-inżynierskich w celu ustalenia warunków posadowienia i zabezpieczenia obiektów budowlanych,

Rada Miasta Piekary Śląskie przekroczyła swoje kompetencje poprzez nałożenie na inwestorów obowiązków, które nie wynikają z przepisów art. 15 ustawy.

Rada gminy związana jest bowiem granicami przedmiotowymi zakresu planu wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, iż samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 powyższej ustawy.

W art. 15 ust. 2 ustawy w sposób enumeratywny wymieniono materię podlegającą regulacji w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zacytowane powyżej ustalenia planu miejscowego wykraczają poza uprawnienia określone w przytoczonych powyżej przepisach, nakładając dodatkowe wymogi, wykraczające poza powszechnie obowiązujące prawo i dopuszczające odstępstwa od ustaleń planu. Rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych.

W przytoczonych powyżej ustaleniach § 6 ust. 2 pkt 2 lit. b) oraz § 14 ust. 9 pkt 1 i § 17 ust. 10 pkt 1 uchwały (ust. 1 pkt 1 i 2 niniejszego rozstrzygnięcia) Rada Miasta Piekary Śląskie weszła w kompetencje zarządców dróg. Sytuowanie reklam w pasach drogowych regulują bowiem przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 ze zm.). Zgodnie z art. 40 ust. 1 i 2 powyższej ustawy umieszczanie reklam w pasie drogowym wymaga zezwolenia zarządcy drogi w drodze decyzji administracyjnej, a nie uzgodnienia, jak ustalono w uchwale.

Ustalenie w planie miejscowym zakazu realizacji zjazdów z działek bezpośrednio na ulicę Frenzla wykracza poza zakres art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, wchodzi natomiast w kompetencje zarządców dróg, którzy na podstawie art. 29 ustawy o drogach publicznych w związku z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), w drodze decyzji administracyjnej, wydają zezwolenia na lokalizację lub przebudowę zjazdu.

Poprzez ustalenia wymienione w ust. 1 pkt 4, 5, 6 niniejszego rozstrzygnięcia Rada Miasta Piekary Śląskie weszła w kompetencje prezydenta miasta, który zgodnie z art. 83 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.), może uzależnić wydanie zezwolenia na usunięcie drzew i krzewów z terenu nieruchomości od przesadzenia ich

w inne miejsce albo zastąpienia ich innymi drzewami lub krzewami, w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów. Nie wiadomo też, do kogo jest skierowany nakaz inwentaryzacji zieleni, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) uchwały.

W ustaleniu § 9 ust. 2 Rada Miasta Piekary Śląskie, wskazując jednoznacznie źródło informacji (Archiwum Dokumentacji Mierniczo-Geologicznej Wyższego Urzędu Górniczego) na temat szczegółowych warunków zabudowy w zakresie ochrony obiektów budowlanych i urządzeń przed ewentualnymi wpływami zakończonej w 1992r. eksploatacji górniczej węgla kamiennego prowadzonej przez KWK Barbara-Chorzów oraz ZGH „Orzeł Biały” do uwzględnienia w projektach budowlanych, zawężyła możliwości ich zdobycia od innych kompetentnych organów. Ustalono również obowiązek sporządzenia dokumentacji geologiczno-inżynierskiej, co jest sprzeczne z prawem, gdyż nakładając dodatkowe wymogi na inwestora rada gminy wykroczyła poza uprawnienia określone w przepisach art. 15 ust. 2 ustawy. Ponadto zgodnie z § 137 rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw, a sprawy geologiczno-inżynierskie w budownictwie reguluje przepis art. 34 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.), który stanowi, iż projekt budowlany powinien zawierać, w zależności od potrzeb, wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadawiania obiektów budowlanych. Zasady ustalania powyższych warunków geotechnicznych w sposób szczegółowy określa obowiązujące od 1 stycznia 1999r. rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z 24 września 1998r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 126, poz. 839).

Ustalenia § 16 ust. 7 pkt 1 dotyczące obowiązku uzyskania bezpośrednio od przedsiębiorcy górniczego informacji odnośnie aktualnych warunków wynikających z położenia w terenie górniczym w szczególności określenia potrzeby wykonania ekspertyz i dokumentacji geologiczno-inżynierskich w celu ustalenia warunków posadowienia i zabezpieczenia obiektów budowlanych, zawierają podobne błędy, jak wskazane powyżej dla ustalenia § 9 ust. 2. W tym przypadku rada przekazała „osobie trzeciej” (przedsiębiorcy górniczemu) uprawnienia do udzielenia informacji o warunkach górniczych w celu realizacji nowych obiektów budowlanych (wyrok WSA w Gliwicach o sygnaturze II SA/Gl 841/11 z dnia 4 kwietnia 2012r. i II SA/Gl 840/11 z dnia 5 marca 2012r.).

2. W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, iż ustalenie § 7 ust. 5 uchwały w brzmieniu: „Obowiązuje strefa ochrony sanitarnej cmentarza, oznaczona graficznie na rysunku planu, dla której zasady zagospodarowania określają przepisy dotyczące cmentarzy” rażąco narusza przepis art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy, na podstawie którego w planie miejscowym obowiązkowo określa się szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Ponadto powyższe ustalenie jest niezgodne z rysunkiem planu, na którym pięćdziesięciometrowa strefa sanitarna cmentarza wyznaczona została informacyjnie, co z kolei narusza przepis § 7 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury, zgodnie z którym dopuszcza się wprowadzenie na rysunku planu oznaczeń elementów informacyjnych, ale tylko w odniesieniu do elementów nie będących ustaleniami planu.

Zgodnie z cyt. powyżej przepisem art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy, to rolą prawodawcy miejscowego jest wprowadzenie takich ustaleń do planu miejscowego, które w jednoznaczny sposób określą szczególne warunki zagospodarowania terenu, wynikające z lokalnych uwarunkowań. W omawianej sytuacji Rada Miasta Piekary Śląskie zapisami § 7 ust. 5 wyznaczyła strefę ochrony sanitarnej, dla której, w myśl art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy i § 4 pkt 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury, winna była określić nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów z nich wynikające. W omawianym przypadku gmina powołała się jednak tylko na przepisy odrębne związane z cmentarzami. W miejscu tym należy wskazać, że żaden z obowiązujących przepisów prawa nie ustanawia stref ochrony sanitarnej cmentarza. Zgodnie bowiem z nadal obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315) odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących żywność oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

W przedmiotowym planie wyznaczono zatem strefę, dla której nie ustalono szczególnych warunków zagospodarowania, zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy, co pozostaje w sprzeczności z rysunkiem planu, na którym została oznaczona jedynie w formie informacyjnej.

3. Ustalenia § 12 ust. 4 uchwały: „Przy realizacji inwestycji należy uwzględnić ich przebieg (domyślnie chodzi o sieci infrastruktury technicznej, jak w § 12 ust. 3) wraz z ich strefami technicznymi i tereny te wykluczyć z możliwości zabudowy, chyba, że uzgodnienia z gestorem sieci dopuszczają możliwość zabudowy” oraz § 12 ust. 9 pkt 1 uchwały: „Przy realizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej należy stosować ograniczenia zabudowy i użytkowania terenu w zasięgu ich stref technicznych i kontrolowanych” naruszają, podobnie jak przedstawione powyżej ustalenia dotyczące strefy ochrony sanitarnej cmentarza, przepis art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy i przepis § 7 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury.

W § 12 ust. 4 uchwały ustalono wprawdzie zakaz zabudowy w strefach infrastruktury technicznej zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy, lecz w ustaleniu § 12 ust. 9 pkt 1 uchwały jest już tylko mowa o ograniczeniu zabudowy w powyższych strefach, bez podania zasad tych ograniczeń (brak spójności obu ustaleń), co narusza jednak art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy, na podstawie którego w planie miejscowym obowiązkowo określa się szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Ponadto powyższe ustalenia dla stref infrastruktury technicznej są sprzeczne z § 7 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury, gdyż na rysunku planu zostały przedstawione tylko informacyjnie.

Ponadto w § 12 ust. 4 uchwały Rada Miasta Piekary Śląskie uzależniła możliwość zabudowy w strefach od uzgodnienia z gestorem sieci, przenosząc swoje kompetencje na inny podmiot, który podejmie decyzję w powyższym zakresie z pominięciem procedury planistycznej (patrz ust. 5 niniejszego rozstrzygnięcia).

4. Spośród parametrów, które w planie miejscowym określa się obowiązkowo, w uchwale brak wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, wynikającej z przepisów § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury.

5. Ustalenie § 11 ust. 2 pkt 3 warunkuje włączenie terenu przeznaczonego pod rozbudowę węzła ulicy Bednorza z ulicą Frenzla do terenu E 5P od decyzji miasta, co jest niedopuszczalne, gdyż powyższy teren nie został wyodrębniony liniami rozgraniczającymi i w związku z tym nie wiadomo, o który teren chodzi, a ponadto powyższe ustalenie pozostawia normy otwarte, prowadzące do zamieszczenia w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie kwestionowanych czynności od przyszłych uzgodnień i na warunkach określonych przez inne organy. W ten sposób doszło do nieuprawnionego przeniesienia kompetencji do określenia dopuszczalnego sposobu zagospodarowania terenu na inny podmiot, niż rada uprawniona do uchwalenia planu (wyrok WSA w Krakowie o sygnaturze II SA/Kr 224/08 z dnia 28 kwietnia 2008r., wyrok WSA w Gliwicach o sygnaturze II SA/GL 851/11 z dnia 4 kwietnia 2012r.).

6. Ustalona w planie miejscowym nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 17m od ul. Bednorza może ulec zmniejszeniu na podstawie zapisu § 16 ust. 6 pkt 2 uchwały „po uzgodnieniu z Górnśląskim Przedsiębiorstwem Wodociągów”, co jest w ocenie tut. organu nadzoru niedopuszczalne, gdyż Rada Miasta Piekary Śląskie powyższym ustaleniem pozostawiła normy otwarte, podobnie jak omówione w ust. 5 niniejszego rozstrzygnięcia, dopuszczające ostateczne ustalenie w/w linii zabudowy z pominięciem procedury planistycznej.

7. Ustalenie w § 5 ust. 2 pkt 5 zakazu realizacji zabudowy w granicy działki i w odległościach mniejszych niż 3m od granicy działki budowlanej jest zbędne, jeśli plan miejscowy nie dopuszcza sytuowania budynku w odległości 1,5m od granicy działki budowlanej lub bezpośrednio przy tej granicy, zgodnie z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690). Inne warunki sytuowania budynków na działce budowlanej regulują przepisy § 12 powyższego rozporządzenia.

8. Dopuszczenie w § 5 ust. 3 pkt 2 uchwały realizacji parkingów w odległości 3m od granicy działki budowlanej wykracza poza przepisy § 4 pkt 9 lit. c) rozporządzenia Ministra Infrastruktury, które w zakresie komunikacji wymagają określenia ilości miejsc parkingowych, natomiast odległości wydzielonych miejsc postojowych od granicy działki budowlanej reguluje § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

9. Dla terenów przemysłowych oznaczonych symbolem E 5P przeznaczeniem uzupełniającym są m. in. „inne obiekty wytwórcze”. W opinii tut. organu nadzoru ustalenie to jest niejednoznaczne, pokrywa się bowiem z przeznaczeniem podstawowym.

10. Ustalenie § 8 ust. 3 uchwały, iż w przypadku odkrycia podczas prac ziemnych jakichkolwiek znalezisk archeologicznych należy powiadomić Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach wykracza poza delegację ustawową, jaką posiada rada gminy. Ponadto jest niezgodnie z § 137 rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, na podstawie którego w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw. Powyższe działania są bowiem uregulowane przepisem art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.).

11. Forma ustalenia § 12 ust. 3 uchwały: „Na całym obszarze objętym planem dopuszcza się, w miarę potrzeb, budowę dróg kołowych ..., jeśli będzie to konieczne dla zaspokojenia potrzeb inwestycyjnych obszaru objętego planem lub miasta” jest niezrozumiała, bowiem na terenie objętym granicą planu zostały ustalone drogi, zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy (chodzi prawdopodobnie o nieustalone drogi wewnętrzne, które dopuszcza się w zależności od potrzeb). Ponadto w powyższym ustaleniu rada miasta, odnosząc się do potrzeb miasta w zakresie budowy dróg, przekroczyła granice obszaru objętego planem, naruszając przepis art. 15 ust. 1 ustawy.

12. Zapisy uchwały określone w § 14 ust. 7 uchwały dotyczące ustalenia „gabarytów obiektów typowych dla obiektów stacji paliw” oraz w § 14 ust. 7 dotyczące parametrów przeciwpożarowego zbiornika wodnego „o parametrach określonych w Polskiej Normie” są niejednoznaczne i prowadzą w rzeczywistości do niedookreślenia gabarytów i parametrów tych obiektów.

13. Dopuszczenie w § 15 ust. 9 pkt 1 uchwały rozbiórki hałdy pohutniczej na terenie usług komercyjnych oznaczonych symbolem E 2U i ustalenie „odtworzenia powierzchni biologicznie czynnej w ilości co najmniej 30% powierzchni likwidowanej hałdy”, która na rysunku planu została wyznaczona informacyjnie, narusza przepis § 7 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury, zgodnie z którym dopuszcza się wprowadzenie na rysunku planu oznaczeń elementów informacyjnych, ale tylko w odniesieniu do elementów nie będących ustaleniami planu. Ponadto dla terenu E 2U zostały ustalone dwa wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej.

14. Ustalenie § 9 ust. 1 uchwały dotyczące nakazu stosowania zabezpieczeń obiektów budowlanych odpowiednich do prognozowanych kategorii warunków górniczych jest niezgodne z § 137 rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, na podstawie którego w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw. Konieczność zabezpieczenia konstrukcji budynków wynikającą z prognozowanych oddziaływań powodowanych eksploatacją górnictwem reguluje bowiem przepis § 205 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

15. Ustalenie w § 7 ust. 6 uchwały obowiązku stosowania dla stacji paliw, oznaczonej symbolem E 1KSO, przepisów § 7 ust. 1, 2, 3, 4 uchwały dotyczących ochrony przyrody, powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych oraz bezpieczeństwa i zdrowia ludzi jest zbędne w opinii tut. organu nadzoru, gdyż ustalenia w/w zakresu dotyczą wszystkich terenów ustalonych w przedmiotowym planie miejscowym, a nie tylko terenu E 1KSO.

Mając na uwadze powyższe, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia w całości z powodu istotnego naruszenia przepisów prawa, co zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału
Infrastruktury

Igor Śmietański

Otrzymują:

- 1) Rada Miasta Piekary Śląskie, ul. Bytomska 84, 41-940 Piekary Śląskie
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa. UD